

සිංහල අළුත් අවුරුද්ද වැඩිපුරම නියෝගෙන් ළමයින්ට කියලා කිව්වොත් වැරද්දක් නෑ. වැඩිහිටියෝ වුනත් ඒ කාලෙට් ලමයි බවට පත්වෙනවා. සිරිත් පිරිත් රකින්න, ආගමික කටයුතුවල යෙදෙන්න ඕන වෙලාවට විතරක් වැඩිහිටිකම රැඳිලා, කෙලි සෙල්ලම්වලදී, ආහාර පාන ගන්නා වෙලාවලදී ඔවුන් වැඩිහිටිකම අමතක කරනවා. අවුරුද්ද ගැන මතක් වෙනකොටම අපට අපේ ළමා කාලය මතක් වෙන හින්දා වෙනම ඕන එනෙම වෙන්නේ. ඒත් අද ළමයි විදින්නේ අපි ළමා කාලයේ විදුපු අවුරුද්දමද ?

2018 අවුරුද්දේ මාර්තු 21 වනදා වේදිකා

සිසිර දිසානායක

ගත කරපු "ස්ථිර සංගීතා" ප්‍රසංගය වෙනුවෙන් ජනගී ආවේ ගීතයක් ගයමින් රඟ දක්වන්න වාසනා විරකෝන් සංගීතාවාර්යවරයාට ඕන වුනා. තමන්ගේ "සංඛ පද්ම" කලායතනයේ සිසු සිසුවියන් වෙනුවෙනුයි මේ ගීතය නිර්මාණය කරන්න ඇයට අවශ්‍ය වුනේ. අවුරුදු ගීතයක් ලියා දෙන්න කියලා වාසනා සංගීතාවාර්යවරයා අපෙන් ඉල්ලපු වෙලාවේ හිතට ආවේ අර කලින් කියපු කාරණාව. "අද ළමයි විදින්නේ ඒදා අපි විදුපු අවුරුද්දම ද ?" අපි විදුපු අවුරුද්ද ගැන ළමයින්ට දැනුවත් කරන්න පුළුවන්කම ?

ගීතය ලියනකොට ලැබුණ නිදහස අගය කරන්න ඕන. විනාඩි තුන - හතරකට සීමා නොවී නිදහසේ දිගට ලියන්න ලැබුණා. ඒ නිසා අවුරුද්ද ගැන සිහිවන හැම දෙයක්ම වාගේ පද රචනාවට ඇතුලත් කරන්න ලැබුණා. ගීතය ඉවර වෙනකොට විනාඩි 5:40 ක් දිග වුනා. සමහර පද දෙපාර ගණනේ ගායනා වෙන විදියටයි වාසනා සංගීතාවාර්යවරයා තනුව නිර්මාණය කළේ. ඒ වගේම ස්ථායී අන්තරා රාමුවෙන් මිදිලා නිදහසේ ලියන්න ලැබුණා එකත් හරි වටිනාව. ඒ නිසා වෙනස් වෙනස් ජන ගායනා රටා අනුව ලියන්න පුළුවන් වුනා. අපේ ජන කවි වල යෙදෙන ජන බස් වහර වගේම ඒලි සමය රැකීම පුළුවන් තරමින් කරන්න උත්සහ කළා. සිසු සිසුවියන්ට ගැහැණු පිරිමි විදියට දෙපිළකට බෙදිලා ගායනා කරන්න පුළුවන්කම හොඳයි කියන අදහස වාසනා සංගීතාවාර්යවරයාගේ අදහස වුණා. අපේ කෙලි ගීවල එන "එළුවන් කෑම" වගේ ගායනාවල එක් පිලක් ප්‍රශ්න ඇසීමත්, අනෙක් පිල පිළිතුරු දීමත් මට මතක් වුණා. පද පෙළේ සමහර කොටස් ලියවුනේ ඒ රටාවට.

වාසනා විරකෝන් සංගීතාවාර්යවරයා අපට හුරු ජන ගී නාද රටා මූලික කරගෙන තනුව නිර්මාණය කළේ තමන්ගේ සිසු සිසුවියන්ට ඒ අපේ දේවල්වල මුල්ගායනා

වනුත් හුරු කරවන අදහසින්. රබන්, උඩකැක්කි වාගේ අපේ බෙර වර්ගයි රිද්මය වාදනය කරන්න යොදාගන්නේ. මේ තරම් දිග ගීතයක් එක එක තාලවලට, එනෙම නැත්නම් වෙනස් වෙමින් යන තනුවලට ගායනා කරන්න "සංඛ පද්ම" කලායතනයේ දරු දැරියෝ පුහුණු වුනා. වයස 10 ත් 16 අතර වයසේ සිටිය මේ දරුවන්ට ඒ පුහුණුව වගේම ගීතයට හඬ කැවීමේදී ශබ්දානුරායේදී අත්දැකීමත් ඉතාම වටිනවා. ඉංග්‍රීසි බස කතා කරන පරිසරයක හැදෙන වැඩෙන මේ දරුවන් අපේ සිංහල භාෂාව නියමාකාරයෙන් උච්චාරනය කරලා අපේ ජන ගී ආරාධට සාර්ථකව ගැසුවා. ඒ විතරක් නෙවෙයි "ස්ථිර සංගීතා" ප්‍රසංග වේදිකාවේ රඟපෑවා. මේ පිරිස රඟපෑමට හුරු කළේ කුසුම්සිරි ලියනාරච්චි, යශෝදරා සරත්චන්ද්‍ර කළාකරුවන් දෙපල 2012 අවුරුද්දේ අපගේ "අතුරු මිතුරු" ළමා ගී සංගන තැටිය එලි දැක්වූ ප්‍රසංගයේදීත් මේ දරු දැරියන් මේ ගීය වෙනුවෙන් රඟපෑමෙන් දායක වුණා. ඒ පිරිසට නුවන් රණසිංහ, ගිලිණි රණසිංහ, දිමිති කස්තුරරත්න, අබිල කස්තුරරත්න, මනීෂා ගමගේ, හිලාන් ගමගේ දුලා පුතාලා ඇතුලත් වුනා.

මෙල්බර්න් නුවරින්ම බිහිවුණ මේ ගීතය "ගී සැදුව" වෙනුවෙන් අවුරුදු මාසයේ ලියන්නට සිතුවේ යෑම අතින්ම කාලින වන නිසා.

අවුරුද්දක් ඇයි අවුරුද්දේ ?

මේ මල මොකදෝ ?	-	එරබදු හො වෙදෝ ?	උඩින් පදින්නම් මල් යායේ - රුකුල් අරන් දැං ඔන්විල්ලේ
මේ ගස මොකදෝ ?	-	කපු ගස හො වෙදෝ ?	එළුවන් කෑවෝ - වක්කුඩු පැන්නෝ
මේ හඬ මොකදෝ ?	-	කොවුලා හො වෙදෝ ?	එල්ලේ හැසුවෝ - ඔය මදිවාදෝ ?
මේ සිරි මොකදෝ ?	-	අවුරුදු හො වෙදෝ ?	

අස්වනු හෙළලා	-	අවුකොටු පිරිලා	ඔළුක කෙළින්හියො - පංච දමන්නියො
සෑම එක් වීලා	-	සතුට පිරිලා	රබන් වයන්නියෝ - කැකිරි පලන්නියො
ලිස් ගල් තියලා	-	ගොම මැටි ගාලා	
අතු පතු ගාලා	-	පිරිසිදු කරලා	
රත්තී නාවා	-	කිරි කළ දොවලා	

කැවුම් මුට්ටියේ කිරි උතුරනවා.....

කැවිලි හදලා	-	කෙසෙල් තියලා	
බෙදා - හදලා	-	රසවත් වීලා	
ලීඳුට ගිහිල්ලා	-	පඬුරු පුදාලා	
ලීං දිය බාලා	-	ගනු දෙනු කරලා	
නානු හදාලා	-	කොල ඉති එල්ලා	
වැඩිහිටි දැතින් හිස තෙල් ගාලා.....			

උඩින් බිමින් වරම් ඇසෙයි - අපි කී වාරමක් නැනෙයි
රබන් හඬින් සවන් පිනයි - අපි කී පද පුරල් තැනෙයි

අගය රකින්නයි සිංහලයේ !
අගය වඩන්නයි සිංහලයේ !

ගායනය : සංඛ පද්ම කලායතනයේ සිසු සිසුවියන්
තනුව හා සංගීතය : වාසනා විරකෝන්
රචනය : සිසිර දිසානායක